

LXXIV.

Foreløbig Betænkning

over

Forslag til Lov om Hærens Ordning.

(Afgivet af Folkethingets Udvalg den 21de Mai 1873.)

Det omfangsrige Arbejde, som Behandlingen af Forslagene til Revision af de Love, paa hvilke Forsvarsvesenets Ordning hviler, i og for sig maa være, er iaar yderligere vanskeliggjort derved, at de hertil sigtende Lovforslag saa sent ere bleve forelagte for Rigsdagen. Hertil kom, at det snart viste sig, at Anskuelserne om disse Forhold blandt Udvalgets Medlemmer i væsentlige Punkter vare saa forskellige, at Udgiften til at naae et heldigt Resultat ad Overenskomstens Vej var meget ringe, saafremt ikke Ministeren allerede paa det første Punkt af Forhandlingen kunde træde indgaaende imellem i de vigtigste Hovedspørgsmaal. Skøndt Haabet om at kunne faae Sagen igjennem iaar saaledes ikke var stort, bekluttede Udvalget, saafnart som Anskuelserne efter de første Forhandlinger nogenlunde havde grupperet sig, saa hurtigt som muligt at gjøre Ministeren bekendt med de væsentligste Træk af de Meninger, der saaledes havde gjort sig gjældende, idet man formede dem i foreløbige Udkast til Endringsforslag, der i Begyndelsen af April bleve tilsendte Ministeren. Udvalget havde delt sig i et Flertal og tre Mindretal. Flertallets (Berg, Bøffen, Clausager, A. N. Hansen, Holm, N. Jensen, (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), Pedersen, Rasmussen, Schønheyder) Anskuelse, der fik sig længst fra det forelagte Regjeringsforslag, gif ud paa følgende Hovedtræk:

Godt der har været veiledende for Flertallets Betragtninger, og derfor ogsaa vil være nødvendig Forudsætning for den rette Forstaaelse af disse, er Overbevisningen om 1) at man ikke paa nogen Maade, skjult eller aabenbart, bør fravige Grundsetningen om den almindelige Vernepligt og alt Mandstabskets Vaabenøvelse — 2) at man uden

Skade for Hærens Kampdygtighed paa visse Punkter, navnlig for Fodfolkets Bedkommende, kan indskrænke Tjenestetiden, naar man paa andre Punkter styrker de forskellige Levs Sammenpøining — 3) at man under alle Overvejelserne maa have for Øie at tilveiebringe en Ordning, der er mindre kostbar end den nuværende, som ved sine mange Konsekvenser har ført til et pekuniært Resultat, der ikke lidet overskrider den Grænse, der saa vel af Forsvarskommissionen, som af Rigsdagen i sin Tid blev opstillet for Bevillingen til Forsvarsvesenet.

Med Hensyn til Hærens Inddeling i Vaabenarter, antager man, at Bestræbelsen efter bestandig at skabe flere selvstændige Korps i saa lille en Hær som vor er uehelig og altid vil føre til forøgede Beføstninger direkte og indirekte. Man har saaledes ikke troet at kunne anbefale at udsøndre Trainkorpsen som selvstændigt Korps fra Artilleriet, om man end har kunnet tiltræde at give det en stærkere Organisation. Ifølge samme Betragtningssmaaade tilraader man endvidere at henlægge Ingenieurkorpsen — som Regiment — under Artilleriet. Paa den ene Side kan man ikke indse Nødvendigheden af at bibeholde en særlig vidløftig Ingenieurstab, og paa den anden Side maa man anse det som en ikke uvigtig Fordel, at der bliver lettere Udgang til Forsættelser mellem disse to nuværende Vaabenarter, der har saa Meget tilfælles, og som kun ved vel forstaaet Samarbejde kan opnaa heldige Resultater; Ingenieurregimentet vilde da komme i samme Forhold til Tæstningsartilleriet som dette til Feltartilleriet, og samtlige tekniske Vaaben og Afdelinger vilde blive underlagte Artilleriets fælleds Overkommando.